

HERBÁR
MYŠLIENOK

*Lubomíra
Stančeka 7.*

HERBÁR
MYŠLIENOK

*Lubomíra
Stančeka 7.*

WWW.EVANJELIZACIA.EU

Cenzor:

prof. Mons. Jozef Jarab, PhD. 12. 1. 2014

NIHIL OBSTAT:

Spišská Kapitula 26. 1. 2014

doc. ThDr. PaedDr. Mons. Jozef Bielak, PhD.

IMPRIMI POTES:

Bratislava č. 23/2014, zo dňa 11. 2. 2014

P. ThLic. Jozef Noga, CM.

© P. Prof. Ľubomír Stanček, PhD., CM.

Realizácia a design: PaedDr.. Júlia Kubicová

ISBN 978-80-89570-06-5

EAN 9788089570065

1. Ježiš nás v evanjeliách učí o našej smrti.

2. Je čas na zmenu filozofie, svojich názorov, postojov, zmýšľania; to všetko v radostnom duchu a ochote, v očakávaní mnohých milostí pre dušu.

3. Je čas, ochotne sa zriecť mnohých príjemných a dovolených vecí preto, aby sme viac pocítili túžbu po našom radostnom stretnutí s Bohom.

4. Čo cíti v srdci matka, otec, keď pozerajú prvý krát do očí svojho dieťaťa? Ako sa cíti mladá žena, keď muž jej srdca jej povie, že je krásna? Spomeňme si na prvé dielo, ktoré sme vytvorili ...a čo sme vtedy cítili?

5. Naša povinnosť a výsada kresťanov je: byť nielen slovom, ale i skutkom svedkami viery.

6. *Je čas, kedy si nemôžeme dovoliť, spať vo svojom duchovnom živote. A tým viac sa každého z nás dotýkajú slová Pána Ježiša: „Hovorím vám všetkým: Bdejte“ (Mk 13,27).*

7. *Je čas, poznať zmysel života.*

8. *Boh pripravuje spásu ľudstva.*

9. *Boh miluje človeka. Boh chce, aby sme nielen zanechali hriech, ale aj poznali pokánie za spáchané hriechy.*

10. *Je čas, nová možnosť, nová príležitosť, ktorá sa každý deň neopakuje; to je dnes podaná ruka, priateľské pozvanie Ježiša k zmene doteraz žitého života.*

11. *Aj keď u Boha je neustále teraz, je na nás, aby sme my dnes, v tejto dobe, vo svojom živote si uvedomovali, že my dnes rozhodujeme o svojej večnosti.*

12. Uvedomme si veľkosť lásky Matky Božej.

13. Keď vyslovujeme meno Nepoškvrnenej, myslíme na Boha; uvedomujeme si jeho lásku, ktorou nás miluje. Myslíme na Nepoškvrnenú, a v srdci cítime lásku tej, ktorá nám vyprosuje milosti: zvíťaziť nad hriechom. Oslavujeme Nepoškvrnenú a získavame milosti na jej príhovor, a tým sa v nás upevňuje láska k Bohu.

14. Poznať seba samého, nie je vec jednoduchá a príjemná. Naša povaha, spôsob života, prejavy, názory, slová, postoje, zohrávajú na tom svoju úlohu. Často si viac dobré o sebe myslíme, ako v skutočnosti sme. Iní vedia o nás povedať svoje. Keď už nechceme počuť či vidieť ich reakcie, je potrebné vstúpiť do seba, najlepšie sa to dá v tichu a osamote.

15. *Mužov a ženy, ktorí zomreli pri mučení ako svedectve za vieru, alebo na následky po mučení, voláme mučeníkmi. Svedectvo v gréckom jazyku sa volá martys a v latinskom martyr. Chápeme, že takéto svedectvo, keď človek mučením zomiera za vieru, je poznačené posilou od Ducha Svätého.*

16. *Musíme konštatovať, že príroda - živá i neživá, veci, zvieratká i človek, nech je to čokoľvek, nesie pri svojej kráse znamenie konca. Starozákonný kazateľ hovorí: „Márnosť, len márnosť, všetko je iba márnosť“ (Kaz 1,2).*

17. *Čoho sa na zemi nedotkol následok dedičného hriechu prarodičov, o čom môžeme až do konca čias hovoriť, že nestratilo svoju pôvodnú krásu a nestratí ju už nikdy? Áno, je to duša Panny Márie.*

18. Ozdobou kresťana je "mužnosť".

19. Pán Ježiš nám hovorí: „Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nepominú“ (Mt 24,35). Áno, raz už nebude krásy prírody, nebude krásy z mramoru, farieb, tónov... Nebudeme odkázaní, aby sme obdivovali krásu tela, alebo ducha na zemi. Zaiste však po celú večnosť, keď budeme vidieť z tváre do tváre svojho Boha (1Kor 13,12), iste uvidíme aj tú, na ktorú si s vierou spomíname a ktorú s vierou prosíme.

20. Pozrime sa často sami na seba. Nepochybujme, že pred Bohom nič z nášho života nie je utajené

21. Rastie počet tých, čo zostávajú slobodnými a sami si uvedomujú, že Boh ich nestvoril muža a ženu pre seba samých, ale muža stvoril pre ženu a naopak.

22. Je čas osobného dozrievania, očakávania stretnutia so svojim Bohom. Žiť v pravde, odolávať sebaklamom, víťaziť nad osobným hriechom.

23. V Panne Márii žiari čistota panen, mužnosť mučeníkov, veda doktorov, pobožnosť vyznávačov,... Panna Mária zároveň s čnosťami dostala najdokonalejšie dary Ducha Svätého. Ak tieto dary môžeme získať my, o koľko viac zdobia dušu Nepoškornenej.

24. Bohu sa páči, že my kresťania, nie sme len slovom, ale aj skutkom jeho synmi a dcérami, bratmi a sestrami. Takýto vzťah k Bohu je zárukou budúcej odmeny každému človeku.

25. Boh dal presný cieľ človeku na zemi. Nerešpektovanie, nenaplnenie Božej vôle je pošliapaním Božej lásky k človeku.

26. Je správne a iste to Panne Márii robí radosť, keď ju s vierou prosíme najmä o milosť vytrvať v čistote srdca a žiť v milosti posväcujúcej. Pretože to je to „naj“, o čo môžeme, máme a chceme prosiť.

27. Každé prirovnanie je málo v porovnaní s tým, čo nám pripravil Boh.

28. Boh nie je odkázaný na našu vdáku, avšak vieme, že naša vdáčnosť Bohu nám prináša nové milosti.

29. Boh nič nežiada, čo by bolo nad naše sily. Keď žiada viac, dáva prísľub odmeny. „Ale kto vytrvá do konca, bude spasený“ (Mt 10,22).

30. Nepripomíname si nič nové; a predsa, pre každého z nás, je veľkým mementom začiatok nového dňa.

31. Poprosme Boha v modlitbe o milosť poznať stav svojej duše. Neprikrášať, nevyhovárať sa, nehľadať slová na vysvetľovanie, ale rázne konštatovať stav duše - kto som! Legitimovať svoj vzťah k Bohu, blížnemu i sebe samému.

32. Od rodičov právom žiadajú deti svedectvo viery, mravov, lásky...

33. Náš život musí byť svedectvom o Ježišovej láske. Nestačia len slová.

34. Keď sa vieme podeliť o Boha so svojimi blížnymi, keď im prisľúbime modlitbu, že sme ochotní pomôcť, navštíviť ich..., vtedy náš život je milý Bohu; a náš život je našim najväčším šťastím.

35. Je pravdou, že mnohí rodičia si vychovávajú tyranov pre roky svojej staroby.

36. *Prehodnoťme si svoje postavenie, úlohy a povinnosti vo svojej rodine.*

37. *Panna Mária je najväčší svedok našich dní. Panna Mária vydáva svedectvo, ku ktorému nemožno prirovnať svedectvá iných ľudí. Panna Mária je pre každého z nás vzorom a mementom lásky.*

38. *Kde sú slová 'prosím' a 'ďakujem'?*

39. *Svojim správaním máme ukázať, že veríme v Boha.*

40. *Uvedomujeme si, že ak u nás v rodine má vládnuť pokoj, byť poriadok, aby sme sa doma dobre cítili a radi domov vracali, musíme podľa svojich možností, veku a postavenia, si v rodine plniť svoje povinnosti.*

41. *Príhovor Panny Márie už zachránil mnohé duše od pekla, od utrpenia na zemi.*

42. *Je rúhaním sa Bohu, keď počujeme, že viac a viac sa ozývajú hlasy za manželstvá medzi mužom a mužom, a medzi ženou a ženou. Keď sa Boh 'odloží' stranou, keď sa prestaneme dívať na vzor - Svätú rodinu, prestáva sa plniť mravný zákon, a dochádza k predávaniu daru, ktorý dal Boh pre niečo iné, a nie, aby to bolo používané na obchod.*

43. *Rodina sa musí vrátiť k modlitbe. Kde sa pravidelne modlí, najlepšie celá rodina, je predpoklad, že nezhody a napätia, ktoré neobídu ani dobrú rodinu, sa skôr sa vyriešia. Kto pravidelne pristupuje ku sviatostiam, načerpá síl, ktoré len tieto sviatosti môžu človeku dať, že i v tlakoch a napätiach, dokážu vytrvať vo vernosti a láske.*

44. Čo bolo na rodine krásne, sa špiní. Česť sa šliape. Hrdosť sa vytráca. Na dobré meno sa už nič nedá. Vernosť vraj patrí minulosti. Deti sa vraj dajú vychovávať aj bez otca či matky...

45. Kto sa vie ovládať a je mu cudzie akékoľvek koketovanie, flirty, pohľady, ten nedá príčinu k nevere, rozvodu alebo potratu.

46. Využime možnosť intenzívnejšie začať prežívať svoju vieru.

47. Rodina má právo žiadať aj od štátu konkrétnu pomoc. Ak jej ju štát nezaručuje, je potrebné legálnymi spôsobmi si ich žiadať.

1.) Štát má manželstvo chrániť a nie ničiť - rozvádzať. Rozvod je znamením úpadku národa

2.) *Život nenarodených sa má hájiť. Kde prichádza na svet menej detí, ako tých, čo ich vraždia, je to smrť národa.*

3.) *Štát, ktorý podporuje obchod s láskou, nemožno pokladať za demokratický.*

4.) *Výchova musí byť v prvom rade v rukách rodičov. Škola má len pomáhať pri výchove detí.*

5.) *Lekárom musí ísť o navrátenie zdravia a záchranu života; a nie aby robili tlak na matku dieťaťa.*

6.) *Rodina má právo na hmotné zabezpečenie. Právo na prácu, byt a sociálne dobré.*

7.) *Štát musí rešpektovať náboženské cítenie svojich občanov; môžu si plniť svoje náboženské povinnosti.*

8.) *Právo štátu musí zabezpečovať, že rodina nebude násilne delená. Sloboda cestovania, pobytu...*

9.) *Zákony musia hájiť pozitívne ľudské a mravne hodnoty. Právo na dobré meno, česť...*

10.) *Je povinnosťou štátu, zákonov zabezpečovať svojim občanom duševný i telesný vzrast.*

48. *Nie je to len symbol, že Ježiš sa narodil v chudobe a bol položený do jasiel. Prišiel pre všetkých ľudí; a vieme, že tam, kde bude chýbať pokoj, tam bude chýbať aj láska ...a tam bude aj bieda a chudoba.*

49. *Akí sme my, také sú naše rodiny, aké sú rodiny, také sú dediny a mestá, a aké sú dediny a mestá, taký je aj štát.*

50. *Je čas, vydať svedectvo pokoja našich srdc. Pokiaľ v našich srdciach nebude Kristov pokoj, tak ako bol v srdci Bohorodičky Panny Márie, neplníme vôľu Božiu.*

51. *V ktorom demokratickom štáte si štátnik môže dovoliť korupciu? Mravné delikty? Podvody? Urážky a zastrašovanie?*

52. *Je smutné, že vieme štátu a tým, čo nás vedú, prehliadať mnohé chyby, tolerovať ich vrtochy a tváriť sa, že sa nič nestalo.*

53. *Ak má vo svete zavládnuť pokoj, musí najprv zvíťaziť pokoj v našich srdciach myšliach, slovách, vzťahoch, rodine, obci a meste, i národe. Je to možné! Keby to tak nebolo, bol by to Boh od nás žiadal?*

54. *Boh vidí nielen skutky, život, ale aj naše vnútro.*

55. *Chodíme a zapáľme aspoň niekoľkých vierou, nádejou a láskou! Zapáľujme svojimi horiacimi srdcami.*

56. Ježiš od nás právom čaká, aby sme si dali jasné, presvedčivé a pravdivé odpovede na náš vzťah ku krstu, naše povinnosti vyplývajúce zo sviatosti krstu a vzbudili si túžbu žiť z tohto daru tu na zemi; a raz za verné plnenie povinností, aby sme mohli získať korunu večného života.

57. Boh si praje, aby sa mohol narodiť už nie v jasiach v Betleheme, ale v našich srdciach. Mojom, tvojom, našich!

58. Ježiš priniesol posolstvo pokoja.

59. Ako je ryba stvorená do vody, tak človek má žiť v pokoji.

60. Nápravu života nesmieme odkladať až na cintorín.

61. Boh si praje naše prosby a modlitby o pokoj v dušiach i vo svete.

62. *Je to vec svedomia, aby sme odstránili každý nepokoj, tak v sebe ako aj zo svojho okolia. Pokoj Kristov až potom zavládne medzi nami a v nás.*

63. *Je v našich rukách, ako bude vyzeráť Slovensko v budúcnosti. Vieme, že nám nepomôže plač, výhovorky, stonani,. Treba ísť aj proti prúdu.*

64. *Pán Ježiš prijal krst ako veľké povzbudenie pre našu vieru; pretože krstom dochádza u nás k najväčšej zmene života, keď sa nám krstom otvára nebo, ktoré bolo hriechom prarodičov zatvorené.*

65. *Každý veriaci má mať vedomosti o správnom spôsobe krstenia.*

66. *Krst je životný program. Sviasť krstu, ktorú sme prijali, nás zaväzuje po celý život.*

67. Krst Pána Ježiša prináša nové svetlo do učenia viery, keď začíname chápať náš krst ako začiatok nového života.

68. Mnoho kresťanov si ešte ani dnes neváži význam sviatosti krstu.

69. My ľudia máme svoje životné plány, sny, predsavzatia a nie je zriedkavé, že jedno stretnutie, jediná udalosť ich zmení.

70. Pri krste sme boli pozvaní žiť s Bohom, pracovať na spáse svojej duše, zveľad'ovať tento svet; a to všetko podľa talentu, nadania, síl a iných schopností, ktoré sme dostali od Boha. Boh si nás volá, aby sme počúvali hlas jeho Syna a nášho brata Ježiša.

71. Je potrebné, aby pokrstený aktívne žil svoju vieru.

72. Ako často si pripomíname význam sviatosti krstu? Kedy sme sa naposledy pomodlili za rodičov, krstných rodičov, kňaza, ktorý nás pokrstil?

73. Kresťan si má svoje povolanie chrániť i rozvíjať, teda vydávať svedectvo o svojom vzťahu ku Kristovi.

74. Krst je chvíľa, ktorá celkom zmení život nielen k Bohu, ale aj ku nám samým i okoliu.

75. Nepripomína mi vo svedomí Ježiš, aby som viac venoval času modlitbe, duchovným veciam, svojej duši, ale aj sám sebe; a venoval sa i rodine, rodičom a deťom?

76. Ježiš nás pozýva za sebou.

77. Krstu má predchádzať náležitá príprava.

78. *Ak sme zmeškali vlak alebo lietadlo, môžeme pokračovať nasledujúcim. Môže niekto z nás povedať, že keď aj dnešnú vážnu výzvu nezrealizujeme vo svojom živote, že dostaneme ešte milosť od Bohu ju niekedy zrealizovať? Nie! A práve preto chceme urobiť prvý krok alebo ďalší krok - a to v práci so Svätým Písmom.*

79. *Od čoho závisí naša spása? Môj večný život? Na Božie volanie a oslovenie u nás a pre nás, je dnes čas a príležitosť.*

80. *Je potrebné, z našej strany prosiť o silu, vydať sa na novú cestu za Ježišom.*

81. *Čítanie Svätého Písma, rozjímaním nad jeho textom, čerpanie z neho pre každodenný život, stane sa pre nás tým, čím má skutočne byť.*

82. Byť kresťanom si v dnešnej dobe vyžaduje mnoho síl, odvahy či nadšenia.

83. Ježiš si praje, aby sme sa mu každý, dali do dispozície.

84. Ježiš vyzýva na obrátenie, aby sme uverili radostnému posolstvu.

85. Bezpochyby je potrebné, Písmo čítať, meditovať nad ním, ale najmä ho vovádzať do praxe.

86. Boh hovorí aj dnes.

87. Nestačí Sväté Písmo len vlastniť, aby bolo založené v knižnici, je potrebné ho čítať! Nestačí Písmo len poznať, je potrebné sa nad ním zamyslieť!

88. Ježiš svojim učením otvára oči duší, aby videli, čo Boh očakáva od človeka.

89. *Učme sa pod krížom od ukrižovaného Krista.*

90. *V každej Božej výzve je čosi neodkladného.*

91. *Náš čas je ten, ktorý žijeme. Dnes sa blíži Božie kráľovstvo pre nás.*

92. *Prežívame čas milosti. Keď pracujeme v spojení s Bohom, získavame mnoho milostí aj pre svoje okolie. Je to potrebné práve dnes.*

93. *Cirkev dostala od svojho zakladateľa úlohu a povinnosť učiteľky a proroka, a tak pokračuje a naplňa dielo Pána Ježiša.*

94. *Ježiš i dnes žije v Cirkvi. Jeho učenie je stále mladé, živé a aktuálne. Mnohí sa aj dnes môžu presvedčiť o moci Božieho slova.*

95. Uvedomme si moc svojho slova, ako kresťania a ako ľudia.

96. Na čítanie Písma je potrebný čas. Pri čítaní človek potrebuje ticho. Nestáva sa vám, že po niekoľkých veršoch cítite, že máte knihu zatvoriť a uvažovať nad tým, čo ste čítali - čo sa tak priam vášho srdca dotýka? Písmo sa dá čítať rôznym spôsobom.

97. Diabol vie, že jeho moc je neporovnateľná s mocou Ježiša. Diabol nemá moc zvíťaziť nad Ježišom. Ježiš na to dokazuje svoju moc, keď povie jasne a rozhodne: „Mlč a vyjdi z neho“ (Mk 1,25)!

98. Vieme, že bez viery sa nepáčíme Bohu. Viera je potrebná k zmene, premene nášho života. Kto nemá vieru, ten nemôže prežiť podľa slov Krista svoju 'metanoiu'.

99. *Mnohí čítajú Písmo na kolenách.*

100. *Na utrpenie sa môžeme pozeráť aj ako na službu. Utrpenie často človeka prebúdza z ľahostajného života. Keď je zdravý, podceňuje svoje zdravie. Utrpenie je akoby oheň, ktorý čistí zlato od špiny. Utrpenie často prebúdza naše svedomie.*

101. *Poznajme najprv svoju skutočnú tvár, ak chceme nájsť vo svojom živote pravé hodnoty.*

102. *Vo svetle učenia, ktoré Cirkev predkladá, môže človek mnohé pochopiť a následne i prijať.*

103. *Evanjelium nám hovorí, že nik z prorokov sa nemôže rovnať Kristovi. Ježiš nie je poverený niekým ako nástroj, ale On svojou mocou a autoritou učí a uzdravuje.*

104. Boh často dopúšťa bolesť, utrpenie, chorobu - z lásky k nám. Pretože, dôležité pre každého z nás je, zmeniť svoj život vo svojom vnútri, prehĺbiť svoju vieru. Človek si uchováva túžbu po dobre, avšak jeho prirodzenosť je zranená dedičným hriechom.

105. Nabrať odvahy a pozrieť si pod masku, ktorú si zvykneme dať na tvár, keď sa robíme čestnejšími, mravnejšími, zbožnejšími lepšími,... A to pozrieť nie iba sebe, ale aj pod masku svojej rodiny, svojho priateľstva, farnosti či spoločnosti.

106. Cítíme povinnosť, ako spoločenstvo lásky, ohlasovať svetu, že nás Boh miluje. V láske musíme každý sám za seba spraviť krok. Pravá láska má svoje kritéria. Je správne, že chceme objaviť v láske k Bohu, blížnemu i sebe, cieľ a zmysel svojho života.

107. Boh ani po hriechu prarodičov neprestal milovať vrchol svojho stvorenia - človeka.

108. Cirkev nám ponúka nielen prieror, ale aj osvedčené spôsoby. Prosme však o silu a milosť vytrvať.

109. Mnohí kresťania si plnia svoje povinnosti kresťana zo strachu. Boja sa smrti, trestov za svoje hriechy, boja sa dokonca Boha. Pritom strach nielenže nepomáha, ale spôsobuje, že svojej duši nevenujú takú pozornosť, akú by mali.

110. Milosťou viery sme spasení. To znamená, že nie sme spasení sami zo seba, ale, že je to dar Boží.

111. Premýšľajme, hovorme, konajme podľa slov Pána Ježiša a budeme znamením sebe i iným, že žiť s Ježišom sa vyplatí.

112. *Je správne, že sami sebe nekla-
dieme masku na tvár. Sú ľudia, ktorí sa
nikdy neukážu, kým vlastne sú. Naj-
častejšie sú ľuďmi dvoch tvári. Dávajú
si masku, a sú iní.*

113. *Dokážete si predstaviť, že by
ste už nikdy nemali vidieť slnko?*

114. *Ježiš nás učí vedieť prijať cho-
robu.*

115. *Tešíme sa Božiemu milosrdne-
stou a uvedomujeme si aj význam Božej
spravodlivosti.*

116. *Veríme, že Ježišova obeta na
kríži je tým záchranným znamením,
ktoré nám Boh dáva aj dnes poznať a
porozumieť. Všetci, ktorí sme uverili v
Krista, máme istotu, že sme milovaní a
zachránení.*

117. *Je čas, zbaviť sa falošnej masky na svojej tvári. Starneme. Čas rýchlo letí! Meníme sa.*

118. *V láske musíme každý sám za seba spraviť krok. Pravá láska má svoje kritéria. Je správne, že chceme objavovať v láske k Bohu, blížnemu i sebe, cieľ a zmysel svojho života.*

119. *Po spáchaní dedičného hriechu, máme cítiť potrebu odpustenia a návratu k Bohu.*

120. *Pred Bohom sa nedá ukryť; nedá sa utiecť. Nebeský Otec nás vždy miluje, okrem našich hriechov.*

121. *Kto správne chápe svoju spásu, nebojí sa obetí, znášania ťažkostí; verne plní a zachováva Božie slová. Vtedy človek sebe odumiera a Bohu dáva vyniknúť vo svojom živote.*

122. *Výzva - nasledovať Krista v jeho utrpení, je potvrdená veľkou odmenou.*

123. *Máme sa dať viesť Ježišom do ticha.*

124. *Vďaka Ježiš, za lásku ku nám.*

125. *Preč so strachom z večného života.*

126. *Boh chce našu lásku.*

127. *Človek je slobodný.*

128. *Pripomeňme si svoju vlačnosť, ľahostajnosť a povrchnosť k zachovávaniu poslušnosti. Každá naša neposlušnosť, je prejavom našej pýchy.*

129. *Ježišovo zmŕtvychvstanie je zárukou nášho nového života.*

130. *Aj my si uvedomujeme, že je správne, že patríme Bohu. Ved' Boh nás stvoril, ale aj vykúpil. Chceme Pána Boha chváliť za dar života na zemi a chceme už dnes ďakovať za večný život.*

131. *Žijeme v dobe, keď sa vieme skrývať za masu ľudí. Prispôsobujeme svoje názory, postoje, štýl života...*

132. *Srdce človeka je schopné milovať i nenávidieť, oslavovať i šliapať...
- také je i moje srdce.*

133. *Vystúpme z masy a neprirovnávajme sa s inými, zaujmime radikálny postoj - najmä k svojmu hriechu...*

134. *Sviečka nikdy nenahradí slnko. Ani my na zemi nikdy nebudeme môcť úplne pochopiť, „čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú“ (1 Kor 2,9).*

135. *Dôležité je, pre každého z nás, zmeniť svoj život vo svojom vnútri, prehĺbiť svoju vieru.*

136. *Každý človek musí zomrieť.*

137. *Viera je i dnes úžasným prínosom. Tajomstvo smrti stále ostáva. Nik nevie hodinu, deň, miesto a v akom stave opustí svet. Ježiš nám dáva nádej. Kto v neho verí, nemusí sa obávať večnosti.*

138. *Túžba žiť večne a realizovanie Božích príkazov v našom živote, už dnes prináša úžitok, radosť aj spokojnosť v prežívanom živote.*

139. *My kresťania sme žiaci Ježiša. Kráčame po cestách, ktoré nám určil. Čím viac si osvojujeme jeho slová v každodennom živote, tým viac poznávame Ježiša. Vieme, že to je naša povinnosť.*

140. *Žiť v pokoji, bez výčítiek svedomia, žiť v stálom pokoji a pokojnom prežívaní svojho života, prináša radosť zo života na zemi a radosť z budúceho života v Božom kráľovstve.*

141. *Viera, ktorú učí Ježiš, robí zo smrti život. A to nie až na konci sveta, ale už dnes.*

142. *Uvedomujeme si, že naša spása je viac ako ohodnotil zlatník kríž; naša spása sa nedá vyvážiť ničím a nikým na zemi.*

143. *Žime s Kristom v každej dobe, a pri tom náš život na zemi nemusí byť len popol, chlieb a voda.*

144. *Dajme sa celí do služby Ježišovi. Slúžiť znamená: milovať. Kto skutočne miluje, zabúda na seba.*

145. *Pri myšlienke na večný život, si uvedomujeme potrebu kresťanského života na zemi.*

146. *Každý, vo vzťahu k Ježišovi, bude odmenený alebo potrestaný.*

147. *Nečakajme odmenu na zemi. Ježiš nám ju pripravil u Otca.*

148. *Čím viac Ježiša ľudia urážajú, tým viac ich Ježiš miluje.*

149. *Naša láska ešte nie je na takom stupni, ako by už mala byť.*

150. *Dajme Ježišovi dôkaz svojej lásky.*

151. *Symbol kríža je pre nás oslovením Ježišovej lásky.*

152. *Ježiš nás miluje do krajnosti.*

153. *Vernosť Bohu sa vyplatí.*

154. *Ak skutočne túžime žiť naveky, už dnes sa rozhodujeme o svojej večnosti.*

155. *Veľa ľudí chce dlho žiť - v rozkošiach, radovánkach, bez námahy, v pohodlí a zdraví. ...A chcú aj po smrti žiť, ešte lepšie ako na zemi?*

156. *Pod krížom sa naučíme pravej láske.*

157. *Náš život má byť nefalšovaným kresťanským životom. Taký život rozhoduje o našej večnej spáse.*

158. *Náš život je skutočne historický. Je správne, že sme ochotní túto históriu prijať. Prosme o túto milosť tak pre seba, ako aj pre všetkých, nám zverených.*

159. Zomrel za nás z lásky.

160. Všade vrie nenávisť voči Kristovi.

161. Kríž - spôsob najpotupnejšej smrti. Krížom trestali len tých najväčších zločincov tej doby. Kríž si zvolil Ježiš za spôsob svojej smrti. Kríž, ktorý sa mal stať znakom víťazstva nad hriechom pre všetkých ľudí do konca čias. Na kríži, pred najväčšími sviatkami, zomiera Boh - Ježiš, za hriechy všetkých ľudí, aby tak zmieril všetkých ľudí s Bohom Otcom.

162. „Porazený“ Ježiš bude súdiť ako Víťaz tých, ktorí sa cítili byť víťazmi pod jeho krížom.

163. Nepomôže nám násilie na Ježišovi, aby nás aj bez toho vzal do svojho kráľovstva.

164. Je správne, keď naše kríže vedľa ciest, na cintorínoch a inde, nechátrajú, ale sú stále obnovované. Ved' to je naša vizitka viery, úcty ku Kristovi.

165. Ježiš svojím zmŕtvychvstaním hovorí jasne. Tak ako som ja vstal z mŕtvych, vstanete aj vy, ale chcem vašu vernosť. Vernosť v boji proti hriechu. Vernosť v láske. Vernosť v plnení mojich slov a príkazov.

166. Boh chce spasiť každého človeka. A predsa sme svedkami, že zabúdame, ale aj neprejavujeme záujem o spásu svojej duše.

167. Zlatý kríž ako ozdobu nesmieme nosiť, keď žijeme bez Krista.

168. Sú a budú hodiny bez kroku a chodu, ale príde jedna, ktorá ti povie: „Odíd“.

169. *Kedykoľvek si Pán Boh vo svojej добрote vyberie niekoho na nejakú úlohu, alebo do nejakého stavu, dá mu všetky charizmy, ktoré takto vyvolená osoba nevyhnutne potrebuje pre svoju úlohu, a ktoré ju veľmi vyznačujú.*

170. *Kristove zmŕtvychvstanie je naša nádej.*

171. *Hriech je smrťou Krista odčinný.*

172. *Uvedomujeme si, že čím viac dovolíme rásť Kristovi v nás, tým väčšiu účasť na láske Ukrižovaného máme vo svojom živote.*

173. *Kiež by sme Kristovi vždy preukazovali úctu na kríži.*

174. *Uvedomujeme si, že s Ježišom sa nemôžeme dohadovať.*

175. *Nech kríž v nás vyvoláva úctu a vďaku.*

176. *Boh má s nami svoj zvláštny plán.*

177. *Svätá rodina sa navonok nelíšila od rodín v Nazarete.*

178. *Veľkosť vykúpenia skrze Ježiša je v tom, že bol nevinný a za nás trpel.*

179. *Nasledujme príklad Matky.*

180. *Vid'me veľkú Božiu lásku.*

181. *Mnohí, ktorí videli Ježiša zomierať na kríži, mali pocit víťazstva nad 'nepohodlným' Ježišom. Avšak Ježiš práve preto prišiel na svet - On chcel zomrieť za ľudí. On si vybral čas, miesto a spôsob smrti. On určil aj čas pobytu v hrobe.*

182. *Podarí sa aj nám zachrániť si dušu, ktorú sme poznačili vedome a dobrovoľne hriechom? V boji s našimi slabosťami a hriechmi nie sme sami. Máme si navzájom jeden druhému pomáhať.*

183. *Je čas, viac byť otvorený pre Boha vo svojej duši. Aby sme raz právom nepočuli výčitku na celú večnosť, že sme nevyužili možnosti, ktoré nám, vo svojej láske, daroval Ježiš.*

184. *Veríme, že po prežitom živote s Ježišom tu na zemi, budeme vzkriesení k večnému životu.*

185. *Zmeň svoj život.*

186. *Svedomie volá: „Zmeň sa!“*

187. *Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša má vierohodných svedkov.*

188. Keď veda dokáže odhaliť každý deň nové tajomstvá v prírode, makro i mikro kozme, tým viac si uvedomujeme, že tajomstvo nášho nového života na základe zmŕtvychvstania Pána Ježiša, je reálne a možné.

189. My vyznávame a veríme, že Kristus skutočne vstal z mŕtvych.

190. Myslíme aj na tých, ktorých srdcia sú ešte neschopné prijať radosť zo zmŕtvychvstania Ježiša, prípadne sa jej bránia a vyhýbajú. Nás totiž dnes k nim posiela Ježiš.

191. Uvedomujeme si, ako je veľmi dôležité, aby sme Zmŕtvychvstalého nestratili. Nechceme ho stratiť, nechceme ho vymeniť za nič na svete. Práve naopak, dnes prosíme, aby sme si Krista vo svojich hlinených nádobách uchránili a dosiahli účasť na jeho sláve.

192. *Veríme, že po prežitom živote s Ježišom tu na zemi, budeme vzkriesení k večnému životu.*

193. *Ježišovo zmŕtvychvstanie je pre nás zárukou.*

194. *Nik nevidel vstávať z mŕtvych Pána Ježiša.*

195. *Človek predsa túži žiť.*

196. *Radosť a pokoj v srdciach tých, čo uverili v zmŕtvychvstanie Pána Ježiša, nezničilo nič a nikto.*

197. *Nebáť sa svoju vieru žiť.*

198. *Niet sa čo čudovať, že aj viera je pre mnohých len toľko, že mávnu rukou.*

199. Boha nemôžeme vidieť ani cez mikroskop. Boh je iný ako príroda, v ktorej žijeme. A prečo teda veríme v existenciu Boha? Pretože v prírode môžeme vidieť stopy Boha. História nám rozpráva o starostlivosti Boha o človeka a Písmo nám rozpráva o láske Boha k nám ľuďom – dáva nám svoje svedectvo o zmŕtvychvstaní a o živote po smrti.

200. Po hriechu aj my cítime sklamanie. Ježiš vedel o ľudskej biede, nestálosti, vedel, že ho hriechom často urazíme a ocitneme sa samy, bez Boha a sami proti sebe. Práve preto, po svojom zmŕtvychvstaní, Pán Ježiš ustanovuje sviatosť zmierenia, sviatosťné odpustenie.

201. Cez slová Pána Ježiša sa do duší vracia istota viery. Je to moc Božieho slova, ktoré im pomáha spoznať samého Ježiša.

202. *Stávame sa Božími - skrze vieru, ktorá umožňuje konať Bohu v nás.*

203. *Keď budeme my veriaci skutočne žiť svoju vieru, nebude v našom okolí žiadneho neveriaceho.*

204. *Keď berieme do rúk Písmo Sväté, budme presvedčení o tom, že je to Pán Ježiš prítomný medzi nami v tomto ľudskom slove. Chce byť medzi nami, aby nás obohatil. Mnohí, keď idú čítať Písmo Sväté, zapália najprv sviecu, čo je znak zmŕtvychvstalého Pána Ježiša, ktorý nás osvecuje svojím svetlom a obdarúva svojou milosťou.*

205. *Uvedomujeme si, že keď milujeme Pána Ježiša, zachováваме jeho prikázania, vtedy tvoríme s Duchom Svätým veľké spojenectvo. Nie sme sami. Tvoríme veľký celok.*

206. *Kde spoznávame najčastejšie Ježiša? Nie je to v Eucharistií? Ale nielen v Eucharistii, ale aj v Božom slove.*

207. *Ježiš sa nám dáva spoznať.*

208. *Nielen kňaz, keď pri svätej omši dočíta z evanjelia, pobožká text Písma, ale aj my, keď čítame Písmo, môžeme Bohu v prečítanom slove prejaviť svoju lásku pobožkaním knihy Písma Svätého. Pravda, k tomu je potrebné mať vo svojom vnútri úctu a lásku.*

209. *V Eucharistii a Písme spoznávame silu a význam zmŕtvychvstania Ježiša Krista.*

210. *Máme byť opravdivými tlmočníkmi Božieho slova a živými svedkami Ježišovej lásky.*

211. *Činnosť Boha v nás je oveľa väčšia, ako si v tejto chvíli môžeme myslieť.*

212. *Čo cítil, prežíval Pán Ježiš keď zomieral na kríži? Bola to úžasná opustenosť od Otca i od ľudí - aj to pre nás prežil.*

213. *Dnes nám chce Ježiš ešte viac preukázať svoju lásku.*

214. *Kto miluje ticho, kto sa vie poradiť s Bohom, stretnúť sa s Bohom, ten dokáže svoj život urobiť bohatým, plodným a najmä získa život večný!*

215. *Prikázania v našom živote sú nenahraditeľné. Ten, kto zachováva prikázania, je priateľ Boha a nie sluha.*

216. *Kto miluje Ježiša, ten má účasť na ovocí Božej lásky.*

217. *Veriaci kresťan už na zemi žije spoločenstvo so svojím Bohom v Najsvätejšej Trojici - v Bohu nachádza všetko.*

218. *Smrť človeka nie je definitívny koniec. Každý sme zodpovedný za svoj život. Smrť je preto len jedna. Len raz človek zomrie. Ten, ktorý zvíťazil nad smrťou, je zárukou nového života pre každého, kto bol stvorený na obraz Boží.*

219. *Dnešná veda pozná už nielen trojrozmer priestoru. Dnes si vedci kladú otázku, či nad rýchlosťou svetla jestvuje ešte čas; či človek, ktorý by vyššou rýchlosťou ako rýchlosť svetla opustil zem, preletel hviezdami galaxiami a vrátil by sa na zem, nenašiel by sa na zemi v tej istej chvíli, ako zem opustil?*

220. *V tichu a samote kresťan katolík necíti bolesť, ale radosť.*

221. *Potrebné je, uvedomiť si odpoveď na otázku: „Kde bol Ježiš, v čase, keď sa nikomu nezjavoval? ...Bol na zemi?“*

222. *O svojej smrti - kde, kedy a ako budeme zomierať, nevieme vôbec žiadne podrobnosti. Je však potrebné, aby sme žili v zhode s učením Ježiša Krista.*

223. *V tichu, v spojení s Bohom, človek dozrieva viac, ako by si myslel. Preto je potrebné, z času na čas, zrieť sa hluku, a odísť do ticha. Opustiť ľudí a ostať so svojim Bohom sám. Prestať rozprávať a začať počúvať Boha.*

224. *Nezáleží na tom, čo po sebe na zemi zanecháme, aká bude rozlúčka s nami, kde uložia naše pozostatky - to už nič nezaváži vo večnosti. O svojej večnosti rozhodujeme dnes - rozhoduje náš stav duše vo vzťahu k Bohu.*

225. *V momente svojho zmŕtvychvstania Ježiš vstúpil do neba.*

226. *Utiahnuť sa do ticha znamená - naučiť sa niečo pre večnosť.*

227. *Smrťou sa končí len prirodzený život. Ježiš jasne učil o večnom živote.*

228. *Ako môžeme byť spokojní, keď hovoríme, že veríme, a naše skutky hovoria o niečom inom?*

229. *Pokiaľ žijeme na zemi, nebo v miere prisľúbenia ešte nevladneme, ale stav duše, keď žijeme v zhode s Božími príkazmi a slovami, je zárukou získania stavu, v ktorom je Božie kráľovstvo. Kto žije na zemi podľa slov Pána Ježiša, nemá strach, necíti smútok, všetko znáša v zhode so slovami Pána Ježiša: „...príd tvoje kráľovstvo, buď tvoja vôľa, ako v nebi, tak i na zemi“ (Mt 6,10).*

230. *Náš život na zemi, keď plníme vôľu Božiu, je zárukou i nášho nanebovzatia.*

231. *Veríme, že naša vlasť je v nebesiach.*

232. *Kto našiel Boha, vlastní Boha, nevie, čo je to prázdny, nedokonalý život, pretože v Bohu prežíva oveľa väčšie spoločenstvo - tak so živými, ako aj so zomrelými.*

233. *Kto komunikuje s Bohom, kto miluje Boha, dokáže to aj s ľuďmi v láske - a pre svoj večný život získa pokoj.*

234. *Spása sa nezakladá na prijatí nejakej vedy, hoci aj ako veľkej, v rozume človeka, ale spása spočíva na osobnom otvorení sa Duchu Svätému, ktorý cez učenie Ježiša Krista preniká do nášho vnútra a celého nášho života.*

235. Slovo smrť - a najmä, keď sa týka nás osobne, vyvoláva zamyslenie.

236. Žijem v predsieni neba?

237. Nemôže jestvovať žiadne pravdivé poznanie Boha bez osobného zaangażovania poznávajúceho. Nestačí len štúdium, pretože človek nemôže dôjsť k pravdivému poznaniu Boha bez viery a poslušnosti, čo z toho poznávania vychádza. Boh nemôže byť iba predmetom ľudského bádania.

238. Keď človek spoznáva Boha, nie je možné, aby sa nezmenil, preto človek čo uveril v Boha, túži sa mu pripodobniť, chráni sa hriechu a pracuje na svojom posvätení.

239. Boh môže do nášho života prichádzať bez prekážok kladených mu do cesty z našej strany.

240. Je správne, že v našej duši Duchu Svätému neprekáža hriech.

241. Nikde a nikdy sa viac nepáčíme Bohu, a nerobíme nič osožnejšie pre svoju dušu, ako vtedy, keď sme spojení s Ježišom. Najviac sa to deje, keď sa modlíme, keď všetko, čo robíme, robíme na oslavu Boha. Vtedy najlepšie poznávame Boha.

242. Je správne, že máme túžbu obnoviť a upevniť svoj vzťah k poslaniu, povolaniu, a to prijatím Ducha Svätého so všetkými darmi, ktorými nás obdarúva, pretože On najlepšie vie, čo potrebujeme.

243. V Kristovi poznávame Boha. Nemôžeme poznať Otca mimo Syna, takže jediným pravým Bohom nie je iba Boh Izraela, ale Ten, ktorého zjavil Pán Ježiš.

244. *Prijať Ducha Svätého, to nie je jednorazová záležitosť.*

245. *Práve preto človek premýšľa o hodnotách, o ktorých by nikdy nebol vedel, keď by sám Boh nebol poodhalil svoje tajomstvo.*

246. *Všetci sme povolaní k večnému životu. Kristovo volanie nie je jednorazová udalosť, a rovnako ani naša odpoveď, nie je len jedna. Boh nás oslovuje a pozýva k povolaniu.*

247. *Nad tajomstvom Najsvätejšej Trojice, keď nielen rozjímame, ale žijeme podľa slov Božích a najmä učenia Pána Ježiša, si uvedomujeme, že Boh je tak jednoduchý, že už dieťa môže uveriť v Boha, a zároveň je tak zložitý, že filozof sa nedokáže k Bohu priblížiť. Hovoríme o Ňom, že je tak blízko človeka, že človek je v Bohu a Boh v človeku.*

248. *Od nás sa právom očakáva, že svoju vieru, svoj vzťah k Bohu neobmedzujeme na určitý priestor, kostol či dom, alebo len na určitý čas, omšu alebo rannú či večernú modlitbu, ale vieme svoju vieru žiť všade, kde sme poslaní.*

249. *Ducha Svätého môžeme využiť na väčšie spoznávanie Boha v modlitbe.*

250. *Často nechápeme, v začiatkoch chorôb, pri určitých tragédiách, prečo k tomu došlo, prečo to na nás Pán Boh dopustil.*

251. *Okrem zamestnania ako povolania, je potrebné sa zamyslieť nad svojím povolaním kresťana. Áno, ako žiť povolanie kresťana. Byť s Kristom šťastný, byť vo svojej viere spokojný, vidieť a poznať vo svojom presvedčení zmysel svojho života, presvedčenie, ktoré prekračuje hranice pozemského života.*

252. *Boha máme poznávať už tu na zemi, a spoznáme ho primerane svojmu stavu, za zásluhy na zemi až vo večnosti.*

253. *Nebojme sa celej svojej naviazanosti na Boha, ako Ježiš bol vždy a celý spojený s Otcom a Duchom Svätým.*

254. *Môžeme povedať, že Ježišovo pozvanie nasledovať ho, máme my prijať ako dar. Ježišovo povolanie je skutočne dar.*

255. *Cirkev nám od sviatosti krstu sprostredkúva neobyčajný zážitok stretnutia s Bohom.*

256. *Od Boha človek vychádza, žije pre oslavu Boha a svoju spásu, aby sa k Bohu, keď ho Boh povolá, vrátil.*

257. *Kto opovrhne priateľstvom s Bohom, privoláva si trest.*

258. *Pokorný je vo svojom srdci plný lásky a pokoja. Teší sa, že Boh o všetkom vie, a nerobí si starosť, či o tom vedia ľudia. Nepotrpiť si, aby sa na verejnosti o ňom hovorilo.*

259. *Aj v krížoch a trápeniach veriaci človek spoznáva Boha.*

260. *Boh je najväčšie tajomstvo.*

261. *Zaiste nechceme byť zlodejmi svojho šťastia.*

262. *Povolanie kresťana sa nedá obmedziť, ohraničiť, zredukovať; povolanie kresťana máme realizovať tam, kde nás chce mať Boh.*

263. *Je správne, že my sami máme otvorené oči a vieme si všimnúť a byť vdáční za príklad kresťanského života v našom okolí.*

264. *Prežívame čas, keď sa máme dať Bohu celí.*

265. *Je správne, keď s hanbou sa priznáme, že na mnohé oslovenia od Boha sme doteraz odpovedali povrchno, vyhýbavo, keď viac dávame prednosť pohodliu, mamone, sláve, ako Jeho slovám.*

266. *Boh nám dal mnohé dary, rozum, pamäť, krásu, zdravie, šikovnosť, nadanie, aby sme to využili na spásu svojej duše, ale aj spásu duší nám zverených. Povolanie kresťana je spojené aj s inými ľuďmi.*

267. *Ježiš chce, aby sme všetko konali tak, aby to bolo v zhode s vôľou Božou.*

268. *Dar povolania je: byť tým, čím nás chce mať Boh a nie iba tým, čo my chceme.*

269. *Boh nás nielenže pozýva, ale dáva aj svoje milosti, posilu a svoje ďalšie dary. Boh vie o našich nedostatkoch, slabostiach, ale neponecháva nás odkázaných len na nás samých. Vieme, že sme dostali Tešiteľa Ducha Svätého.*

270. *Máme osobnosti, ktoré povolanie kresťana pochopili, uskutočnili, dali nám vzor a príklad. Dnes vzor a príklad potrebujú zvlášť mladí ľudia Ukážme im zmysel a cieľ života. Pri všetkých ťažkostiach, ktoré musia prekonať, aby nestrácali nádej a chuť do života.*

271. *Bolo krásnym zvykom, v našich rodinách, mať aspoň tri obrazy. Medzi ne patrilo aj obraz Božského Srdca.*

272. *Aj mňa Boh stvoril, aj ja mám dušu a chcem, ako kresťan, osláviť na zemi svojho Boha. Aj ja som povolaný Bohom, osláviť ho na zemi!*

273. Kresťanom sa človek nestáva narodením, ale prijatím sviatosti krstu. Preto Cirkev nie je zviazaná s nejakou kultúrou, hospodárskym mechanizmom či politickou stranou. Každý kresťan je osobne Bohom povolaný žiť svoj vzťah k Bohu. Kresťan nesmie na úkor iných žiť svoju vieru a presvedčenie.

274. Každého pokrsteného Boh volá žiť svoj vzťah k Bohu. Preto si je kresťan vedomý, že nestačí, aby bol pokrstený, nemôže sa odvolávať na to, že pochádza z kresťanskej krajiny, rodiny, že má brata kňaza a podobne. Každý bez rozdielu veku, postavenia, pohlavia máme žiť svoje povolanie s vedomím, že patríme Kristovi.

275. Aby sme dosiahli účasť na večnej sláve v Božom kráľovstve, Boh od nás vyžaduje našu spoluprácu: vedome a slobodne žiť podľa Božích slov.

276. *Boh si nás osobne volá a pozýva, aby sme plnili svoje poslanie.*

277. *Každý máme dať svojim životom odpoveď na naše povolanie Ježišom.*

278. *Ďakujem vám, že ste sa rozhodli prijať Božie slovo do svojich srdc a odniesť si ho domov.*

279. *Prísľub daný ctiteľom Božského Srdca je úžasný. Vráťme sa k úcte Božského Srdca.*

280. *Na ceste pri rozhodovaní, nás Ježiš nenecháva samých. Dáva nám svoje vlastné srdce, aby sme z neho čerpali silu, povzbudenie a obohatenie.*

281. *V spolupráci s Duchom Svätým môžeme rásť a napredovať v plnení vôle Božej.*

282. Uvedomujeme si, že Ježiš si nepovolal za sebou výnimočných ľudí.

283. Nielen ústami, modlitbami, spevom, ale svojím rozumom a srdcom čerpajme z prameňa, ktorý nikdy nevysychá - Božské Srdce je tu pre nás.

284. Nebojte sa Boha! Boh je Láska.

285. Ježiš chce, aby viera, ktorú má človek vo svojom vnútri, sa patrične zverejnila slovom i skutkom.

286. Zaprieť svoj vzťah k Bohu, zaprieť vieru, je ťažký hriech.

287. Nesmieme mať strach povedať pravdu, keď sa jedná bezprávie, násilie, nečestnosť. Kresťan nemôže mlčať, keď sa v jeho prítomnosti pácha hriech. Rodičia nesmú mlčať pri výchove svojich detí.

288. *Hlásať pravdu a žiť pravdu je spojené s mnohými ťažkosťami. Ježiš si praje, aby sme pravde zostali vždy verní.*

289. *Kto pácha hriech, ten by sa mal báť Boha. Sme svedkami, že hriechu sa dnes mnohí neboja. Naopak, pri páchaní hriechu sa ešte pýšia, oslavujú, vystatujú hriechom, a zabúdajú na deväť cudzích hriechov, hlavné hriechy, hriechy proti láske k blížnemu i sebe samým.*

290. *My sme povinní vo svojej dobe vydať svedectvo o pravde. "Pravda zvíťazí!" To nie je len heslo. Pravda je len jedna. Ježiš o sebe vyhlásil: „Ja som pravda“ (Jn 14,6).*

291. *Všetko do času, ale Boh naveky. Je smutné, že dnes ešte niekto nepochopil moc Božieho slova a podvodné konanie diabla.*

292. *Dnes viac ako kedykoľvek, je potrebné, vydať svedectvo o svojom vzťahu k Bohu. Diabol mal vždy moc a má ju aj dnes. Mení svoju taktiku a spôsob boja. Len ten dokáže zvíťaziť, kto je na strane Boha. Boh je stále ten istý.*

293. *Človek nemôže sám sebe budovať oltár.*

294. *Čo by robil Pán Ježiš na mojom mieste, dnes, teraz v tejto konkrétnej chvíli, situácii, v živote s týmito ľuďmi? Chce od nás, aby sme Bohu dali prvé miesto vo svojom živote, srdci, vo svojich myšlienkach, slovách i skutkoch.*

295. *Ten, kto miluje Boha nadovšetko, nemôže nemilovať svojich blížnych. Blížni môžu vo svojej láske byť prekážkou milovať Boha. Kto však nadovšetko miluje Boha, Boh ešte viac požehná jeho lásku k blížným.*

296. *Na prvé miesto dajme v živote Boha.*

297. *Na každom jednom z nás je zodpovednosť za našu dobu.*

298. *Strach je záležitosť zbabelých a slabochov. Kto verne plní vôľu Boha, ten, aj keď bude znášať útrapy, stane sa svedkom večnej radosti.*

299. *Naša láska k Bohu má byť na prvom mieste. Boha milovať pred ľuďmi a pred čímkoľvek.*

300. *Kto v živote zažil smäd, vie si oceniť aj jeden pohár vody.*

301. *Pán Ježiš nepatrí medzi tých, ktorý by menil učenie, odvolával svoje slová, pýtal sa nás na mienku či názor, aby niečo vylepšil zdokonalil či vynechal vo svojom učení.*

302. Raz príde stretnutie s naším Bohom - Sudcom. Vtedy sa rozhodne o celej večnosti. To nebude konštatovanie, ale večný výrok. Práve preto je na čase, že si uvedomujeme význam slov Pána Ježiša o daní prednosti Bohu pred ľuďmi, vedami, udalosťami, pred čímkoľvek na svete.

303. Kto by nezatúžil, aby sa na neho nevzťahovali slová o bohatej úrode? Ak to chceme dosiahnuť, je potrebné, splniť predpoklady. Vedieť správne počúvať, pozorne počúvať a poslúchnuť, každý deň sa dať formovať Božím slovom. A taktiež sa sám stať Božím slovom.

304. Každý z nás, nech sme na akomkoľvek poste, zastávame akýkoľvek úrad, bez rozdielu veku a podobne, máme si navzájom byť na pomoc v službe, byť oporou, byť povzbudením.

305. *Nik z ľudí nemá zostať v nevedomosti o Bohu Stvoriteľovi, Vykupiteľovi a Posvätiteli.*

306. *Ježiš od nás očakáva, v našich časoch, viac poznať jeho učenie, a toto učenie má byť nami zrealizované v každodennom živote.*

307. *Svätci nie sú svedkami smrti, lež svedkami života. Života, ktorý presahuje smrť.*

308. *Veľké nebezpečenstvo hrozí z ľudskej pýchy.*

309. *Sme rôznej povahy, postavy a tiež rôzneho prístupu k hodnotám a to aj k zachovávaní Božieho slova.*

310. *Kto veľa dostal, od neho sa bude aj veľa žiadať. ...my chceme obchodovať s talentami nám zverenými.*

311. Je na každom jednom z nás, na čiu stranu sa postavíme. „Synovia kráľovstva“ sú tí, ktorých sa celkom zmocnil Pán Ježiš, čiže tí, čo celkom patria Kristovi. „Synovia Zlého“ sú tí, ktorých si prisvojil diabol a stali sa jeho otrokmi a čím ďalej, tým viac prijímajú jeho spôsoby. Je správne poznamenať, že sa tu nejedná o nejaké „vyvolenie“ - diabol si nemôže vyvoliť, pretože Ježiš zomrel na kríži za všetkých.

312. Pod vierou rozumejú len krst, nejaký odpust, či inú slávnosť a nakon pohreb, je to podobné konštatovanie: „Zaplatíme kňazovi“ ... a podobne.

313. Božie kráľovstvo je hodnota, pre ktorú sa vyplatí zniesť potupu, biedu, strach, chorobu, bolesť i stratiť život na zemi. Taktiež nebáť sa zvíťaziť nad sebou samým, keď dolieha pokušenie - hriech.

314. Naučili nás rozlišovať medzi dobrom a zlom, ale nikdy nesmieme rozdeľovať zavrhovaním a vynučením tých, čo nie sú obrátení. Máme si jasne uvedomiť rozdiel medzi obidvoma skupinami ľudí, ktoré neslobodno ignorovať. Tak totiž platí, že hriech je hriech a nepravosť zostane nepravosťou a lož nemožno zmeniť na pravdu. Potrebné je žiť tak, aby sa hriech - v akejkoľvek forme dostal k pokániu; to znamená, že potrebujeme každý hriech odstrániť ľútosťou, vyznaním a zadosťučinením.

315. Modlime sa, aby sme vo svojej viere videli príjemné jarmo a ľahké bremeno.

316. Ak sme sa v minulosti dopustili niečoho, čo sa nezhoduje s učením Cirkvi, so slovami Pána Ježiša, oľutujme svoje chyby, omyly, pády, hriechy ...a znova vpred.

317. *Jediný, kto má právo na súd, je Ježiš Kristus, ktorému toto právo udelil Boh Otec.*

318. *Život na zemi smrťou nekončí.*

319. *Viera má mnoho nepriateľov; ohrozujú vieru z vnútra i z vonkajšieho prostredia. Nepriateľ - diabol útočí na dvoch frontoch.*

320. *Nestačí sa len raz rozhodnúť pre Božie kráľovstvo v živote; a len raz, hoci len raz za deň si to pripomenúť, ale nestrácať z očí duše pohľad na Boha – pri všetkých povinnostiach a udalostiach dňa. Majme na pamäti: vždy a všade mať upretý pohľad na Boha a plniť jeho vôľu.*

321. *Kto verí v zázrak rozmnoženia chlebov a rýb, nikdy nebude pociťovať stav núdze a krízy.*

322. Potupenie Božej lásky spôsobuje v duši človeka mnoho škody. Svätokrádežné prijatie Krista neprináša milosť, ale skutočné tresty už tu na zemi. Človek sa prestane tešiť z priateľstva s Ježišom. Nemá radosť z viery. Podlieha ďalším následkom duchovnej prázdnoty.

323. Eucharistia má úžasnú moc. Dáva človeku to, čo inde nájsť a dostať nemôže. Robí človeka šťastným, bohatým a nie raz mu vracia zdravie tak tela, ako aj duše.

324. Je potrebné, nestratiť správny úsudok, rozhľad a vytrvať v dobrom až do konca.

325. Je správne, že chceme tak pred Bohom, svojím okolím i pred sebou samým vydávať o svojej viere to najlepšie svedectvo.

326. *Ekumenizmus cirkví nás učí, že každý máme podľa svojho svedomia a vedomia, plniť vôľu Boha Stvoriteľa, Vykupiteľa a Posvätiteľa. Nezavrhuje nič z iných vyznaní, čo je pravdivé, sväté a dobré.*

327. *Božia láska nám nemohla pripraviť väčší dar, posilu pre naše duše, ako pokrm v Eucharistii.*

328. *Viera znamená prežiť a skúsiť Krista v núdzi a tiesni.*

329. *Viera učí, odpútať sa od seba, odpútať sa od loďky, odpútať sa od poslednej opory. Viera znamená vždy odpútanie. Boh nám berie istoty, ktorých sa často pridržame viac, ako sami tušíme.*

330. *Ježiš neprichádza, aby strašil, ale, aby zachránil.*

331. *Pozerať na Pána Ježiša je dôležité a vypláca sa.*

332. *Viera je pozeraním na Ježiša.*

333. *Aj dôvera v pomoc Božiu sa vypláca.*

334. *Kto sa vydáva na more života bez Boha, rýchlo môže spoznať svoju záhubu.*

335. *Uvedomme si zodpovednosť za časté a čisté, bez hriechu pristupovanie ku sviatosti.*

336. *Uvedomujeme si, že Ježiš priniesol spásu všetkým ľuďom. Všetci sme pozvaní k účasti na večnom živote. Boh nerobí rozdiel podľa veku, farby pleti, reči, národa... Každý človek má pre Boha veľkú cenu. Za každého človeka Ježiš zomrel.*

337. Nie je zriedkavosťou, že sa stretávame s tzv. 'matrikovými katolíkmi' alebo 'pokrstenými pohanmi'.

338. Pre náš večný život má Eucharistia väčší význam ako akýkoľvek pomínutelný majetok, sláva či iná hodnota, ktorej dávame prednosť vo svojom živote.

339. Každý sme iný a s každým má Boh svoj plán. Žiaden človek sa nemôže druhým dať zastúpiť. Každého nás Boh volá k spáse.

340. V Cirkvi je veľká rôznosť.

341. Pán Boh od nás žiada celkovú odovzdanosť.

342. Cirkev ohlasuje a je povinná neprestajne ohlasovať Krista, ktorý je „cesta, pravda a život“ (Jn 14,6).

343. Kresťan má primerane veku, postaveniu, poslaniu, rásť vo viere. Vyhnime sa nespravodlivému posudzovaniu a odsudzovaniu svojich blížnych. Nevidíme do vnútra, do srdc svojich blížnych. Nepoznáme príčiny ich chladného postoja, nezájmu. Vyvarujme sa každého pohoršenia, zlého príkladu, čo by mohli vnieť smútok, škodu do srdc nám zverených. Budme tolerantní, keď iní majú iné presvedčenie a žijú podľa svojho najlepšieho presvedčenia. Modlime sa nich.

344. Je potrebné, aby sme za pomoci Ducha Svätého vedeli vhodne a včas napomenúť, vystríhať, pokarhať, ale nech je v našom správaní cítiť, že to robíme z lásky k Bohu a nesmrteľným dušiam. Nebojme sa dávať dobrý príklad viery. Nehanbime sa verejne k svojej viere priznať, svoju vieru žiť a to aj vtedy, keď nás to stojí viac námahy, síl a času.

345. Je správne, že si uvedomujeme potrebu žiť svoju vieru. Tá nám káže ohlasovať učenie Krista. Nie násilím, ale láskou.

346. Pre vzrast svojej viery, nájdime si čas na štúdium a rast vedomosti v oblasti viery. Nepodceňujme svoje okolie. Dnešná doba potrebuje aj vzdelaných a aj svätých mužov a ženy.

347. Chráňme sa, vidieť len to, čo nás rozdeľuje, ale vidíme viac, čo nás spája, zjednocuje. Nedovoľme, aby nás nesprávne názory, politické postoje, zámeraná manipulácia s nami rozdeľovala. Budujme toleranciu postavenú na pravde, spravodlivosti a láske.

348. Boh vidí každú dobrú vec. Vie o každej dobrej našej myšlienke, čím chceme napomôcť a upevniť vieru vo svojom okolí.

349. *Áno, v našom okolí je mnoho nevery, ľahostajnosti vo viere, nevedomosti v oblasti viery a mravov, strachu, povrchnosti a plytkosti. Modlime sa za spásu svojej i ich duší. Milujme hriešnikov a nenávidíme hriech.*

350. *Modlime sa za vzrast, upevnenie, nájdenie a získanie viery tak pre seba i svojich drahých. Iste si všetci uvedomujeme význam a potrebu viery pre spásu duší. Zvlášť dnes prosíme Boha, aby aj cez nás pôsobil na iných.*

351. *Upevňujme jeden druhého vo svojom živote podľa "créda".*

352. *Zmýšľajme dobre o nepriateľoch Cirkvi. Neodplácajme sa zlom za zlé. Keď nepriateľ trpí núdzu, pomôžme mu.*

353. Ty ma Bože miluješ! Bol som slepý na lásku. Nevidel som ju. Nevedel som Ťa objaviť vo svojom okolí. Nevidel som Ťa vo hviezdnej oblohe, láne zreléj pšenice, rozkvitnutej lúke. Dnes Ťa už Pane, poznám. Dnes už viem, že ma miluješ. Chodím po tejto zemi a poznám hlad a cítim, že Ty sýtiš moje vnútro chlebom lásky. Je to zvláštny chlieb, ktorý môžeš dať len Ty! Svet pociťuje smäd a ja dnes poznám, že Ty dokážeš uhasiť smäd mojej duše. Pane, aké je krásne mať Teba za priateľa, ba ešte viac ako priateľa človeka. Aké je to krásne, keď s tými ľuďmi, s ktorými sa máme radi, môžeme hovoriť o Tvojej láske. O láske, ktorá na zemi nekončí; ktorá tu na zemi je predzvesťou lásky, ktorú nemožno celkom poznať na zemi, ktorú srdce človeka nemôže obsiahnuť na zemi.

354. Všetci sme v rukách Božích.

355. Ťažko si predstaviť život bez otázok. Rodičia majú radosť, keď im dieťa kladie otázky. Je to znak, že dieťa užíva svoj rozum. Učiteľ má radosť, keď sa žiak pýta, aby lepšie porozumel podávanej látke. Pýtajme sa, keď niečo nepoznáme, keď blúdime a chceme prísť do cieľa... Príslovie hovorí: Kto sa pýta, veľa sa dozvie. Sú však prípady, kedy sa vyhýbame otázkam. Odpovede na otázky, kde a čo, mnoho prezradia. Sú však chvíle, keď aj nepríjemná otázka môže spôsobiť radosť.

356. Keď vidíme hoci len malý prejav dobrej vôle, urobme všetko preto, aby toto zrno prinieslo mnohonásobnú úrodu.

357. Diabol svojou neposlušnosťou a každý človek svojím hriechom sa stavia proti Bohu. Kto neprijíma vôľu Boha, je nepriateľ Boha.

358. *Dnes viac ako kedykoľvek, potrebujeme lásku. Srdcia bohaté na lásku, ochotné prijať obeť, dokážu zmeniť svet. Ježiš nás chce všetkých použiť na šírenie lásky, na víťazstvo lásky nad hriechom.*

359. *Iba láska môže dať zmysel životu a smrti, utrpeniu a radosti, milosrdenstvu a odpusteniu. Ježiš zomrel z lásky a pre lásku. Kto sa však lásky vzdáva, láska sa z neho vytráca a stáva sa nešťastím pre seba i svoje okolie. Jediným liekom na hriech je pravá odpúšťajúca láska. Iba pravá láska, Ježišova láska, môže zvíťaziť nad každým hriechom a uzdraviť srdcia ľudí chorých na zlo.*

360. *Ježiš žiada od svojich, aby vedome a dobrovoľne odumreli už tu na zemi sebe, a svoj cieľ nachádzali v získaní večného kráľovstva.*

361. Pane, ďakujem Ti za všetko, za každú otázku vo svojom živote. Pretože verím, že keď ma prijmeš do svojho kráľovstva, už nebude otázok. Dnes sa preto ešte veľa pýtam, skúmam a objavujem.

362. Ak nevieme, do akého prístavu smerujeme, žiadny vietor nebude pre nás šťastný.

363. Potrebné je, aby sme si navzájom pomohli poznať lásku - Ježiša. Ak budeme poznať lásku Krista voči nám, dokážeme lásku opätovať. Kto nepozná lásku, nemôže milovať.

364. Boh mohol osloviť čím viacerých, aby ho našli.

365. Kto prijíma kríž, ktorý mu kladie Ježiš na plecía, stáva sa účastným na svojej spáse.

366. Je správne, že pri svojich krížoch prosíme o silu a svetlo Ducha Svätého. Je správne, že v krížoch nevidíme len prekážky radosti a šťastia tu na zemi. Kríže, ktoré prijímame vedení Duchom Svätým, sa stávajú zárukou neba, zdrojom milostí pre jeho získanie.

367. Pre nás kresťanov je správne, že na kríž sa nepozeráme a neprijímame kríž len ako niečo nepríjemné. Je správne, že aj keď slza vypadne z oka a kotúľa sa v bolesti srdca po našom líci, že prijímame hlas rozumu, ktorý nám pripomína veľkosť Kristovho utrpenia a smrti Pána Ježiša, a že prijímame silu našej vôle, že chceme vytrvať verne až do konca, pretože veríme v odmenu, ktorú má pre nás pripravenú Pán.

368. Koľko je v našich dušiach škody, tvrdosti, zničeného dobra, že sa nesprávame podľa slov Pána Ježiša.

369. Je potrebné vedieť rozpoznať, čo od nás chce Boh a čo chce od nás svet. Nesmieme a nechceme sa dať pomýliť a zviest' na ceste, po ktorej nás vedie Duch Svätý, ku ktorej nás vyzval Pán Ježiš v evanjeliu. Naša vlasť je v nebesiach. Po nej ísť, je pre nás výhodné, aj keď niekedy viac či menej nepochopiteľné a snád' i ťažké.

370. Byť mučeníkom neznamená, že za každú cenu si musíme voliť len utrpenie a smrť. Treba spolupracovať s Duchom Svätým. Byť za každú cenu mučeníkom, nie je pranie Krista a nie je vecou kresťanstva.

371. Nikdy nesmie dôjsť k tomu, aby napomenutie vyplývalo z hnevu alebo z niečoho podobnému hnevu. Kto chce napomenúť, nesmie si tak počínať, aby napomínajúceho zahanbil, alebo ho pokoril.

372. *Pri napomínaní je potrebné, zvážiť aj druhú stranu, prečo k tomu došlo? Je potrebné, mať na mysli aj nevinu obvineného. Preto, pri napomínaní nemá miesto hnev, krik, ktoré ešte viac zväčšujú napätie a vyvolávajú odpor a zatrpknutosť.*

373. *Chápeme, že cesta krížov ešte nie je cesta zlá. Cesta krížov, keď ich nesíme s vierou ako prostriedok na získanie zásluh pre večný život, je cesta priateľstva s Ježišom.*

374. *My kresťania nechceme utiecť pred krížom, ako človek pred svojím tieňom. Stavíme sa vedľa Kristovho kríža, aby sme svoj kríž niesli pre svoju spásu.*

375. *Aby mne Boh odpustil množstvo zla, veľký dlh proti láske, musím sám prosiť a vedieť aj ja iným odpustiť.*

376. Keď vzniká rôznosť názorov, pohľadov, keď sa objavuje kritika, je po-
žehnaním, keď vieme viesť dialóg, veci
si vysvetliť, prijať a tešiť sa vzájomné-
mu porozumeniu.

377. Napomenutie má nieť znaky
lásky.

378. Cieľ človeka nie je život na ze-
mi. Práve preto sa má človek vedieť
zriecť života na zemi, alebo podriadiť ži-
vot na zemi životu, ktorým obdaruje
Boh človeka po jeho smrti.

379. Kríže človeka na zemi sa stáva-
jú kľúčom pre večný život.

380. Vyprosujme si milosť vedieť
prijať napomenutie brata a pritom sa
vedieť ešte aj poďakovať za prejav brat-
skej lásky. Ved' ten, kto nás skutočne
miluje, nechce nám zle, naopak.

381. *Problém odpustenia je v evanjeliách Ježišom predstavený obzvlášť jasne a radikálne. A to tak rozhodne, že proti slovám odpustenia, nie je možné namietaf. Pán Ježiš o odpustení a odpúšťaní učí tak rozhodne, že to nikoho nenecháva na pochybách.*

382. *Zdravá kritika je na mieste, je vhodná, užitočná, správna...*

383. *Je správne, že sa chceme a aj sa modlíme za odpustenie svojich hriechov, odstránenie svojich chýb, omylov; a pre tých z nášho okolia, že máme bratskú lásku, chuť a ochotu im pomáhať.*

384. *Odstráňme hnev zo svojho života.*

385. *Milosrdenstvo pomáha porozumieť bratovi zvlášť vtedy, keď nás uráža bez príčiny a my mu máme odpustiť.*

386. Zastavme sa aj my. Je správne, že vo svojom živote nemyslíme len na potreby a záujmy sveta, ale vieme si nájsť čas, odhodlanie - plniť vôľu Božiu.

387. V rodinách, kde si dokážeme povedať pravdu, prijať ju, kde sa skutočne žije láska, vládne pohoda, radosť a narastá duchovný život.

388. Na čom spočíva odpustenie? Odpustenie je niečo viac ako zrieknutie sa nenávisťi. Odpustenie je to, že nevyvolám žiadnu negatívnu odvetu. Odpustiť znamená zriecť sa odvety a hoci len v myšlienke priať druhému niečo zlé.

389. Nesmieme zabudnúť, že Boh nám odpúšťa vtedy, keď my uznáme, že sme konali zlo, keď sa zriekame tohto zla, keď si pevne pred seba berieme - chrániť sa zla, hriechu.

390. *Boh vždy odpúšťa, keď o odpustenie prosíme ...a človek nie!*

391. *Pane, už nie hnev, ktorý obťažuje môjho blížneho, spôsobuje mne škodu a uráža Boha, ale pokoj srdca si prosím.*

392. *Vyprosujeme si milosť, aby sme nepremárnili to, čo nám Ježiš prisľúbil.*

393. *Šťastie, že je jedna jediná spravodlivosť: Boh, ktorý nepozná konexie, protekciu, ktorý dá raz každému to, čo si zaslúžil.*

394. *Odmena, ktorú dáva Boh, je milosť.*

395. *Jedine Boh dáva život, človek len spolupracuje s Bohom. Boh, keď pozýva, dáva život človeku, ktorý však môže Bohu povedať aj svoje "nie"!*

396. *Máme zodpovednosť aj za bratov a sestry.*

397. *Žil som mimo Boha. Prosím, vyspovedajte ma!*

398. *Ježišove slová nestrácajú na význam a oslovení pre nás ani dnes.*

399. *Naša spoločnosť sa dostala do stavu, že sa mnoho sľubuje, a tí čo sľubujú, vedia, že sľuby nemôžu, nedokážu a nedajú sa splniť. A aj tí, čo sľuby prijímajú, o tom vedia a predsa sa dávajú vedome zavádzať a klamať.*

400. *V našej spáse rozhoduje naša sloboda. Nestačí len v slovách súhlasiť s vôľou Božou, ale nech prehovorí aj naše skutky.*

401. *Stratila sa úcta i k Bohu. Nehovorme, že: „Taká je doba.“*

402. Pokora pomáha človeku rýchle a pozitívne vyriešiť mnohé ťažkosti a problémy. Pokorný človek sa pre mnohé vlastnosti, spojené s pokorou, páči svojmu okoliu. Pokorný nemyslí na seba, vie pomôcť, poradiť, odpustiť a tak aj iným pomôcť získať spásu duše.

403. Pokora pomáha v spojení s pravdou poznať svoj stav. Pokora pomáha radikálne zmeniť náš život. Pokorný človek si uvedomuje svoju slabosť, nehodnosť, hriešnosť. Vie znášať slabosti iných a je ochotný slúžiť Bohu i iným. To neznamená, že je človekom bez ambícií. Je ľudský.

404. Nedostatok úcty sa nás dotkne len vtedy, keď pocítíme jej nedostatok od iných u seba. A na povinnosť úcty k Bohu z našej strany zabúdame, nemáme čas, stratila sa chuť, necítíme jej potrebu, význam...

405. *Je potrebné, vytrvať v konaní dobra a zanechať hriech. Môžeme a nemusíme sa zmeniť.*

406. *Boh chce, aby sme žili v úcte k nemu, svojmu Bohu a Pánovi, videli tak v blížnom ako aj v sebe, že patríme a máme patriť Bohu.*

407. *Boh je milosrdný. Tak ako Ježiš prijal prosbu lotra na kríži a prisľúbil mu účasť v jeho kráľovstve, tak Ježiš hovorí každému z nás, aby sme zanechali cestu, ktorá vedie od Boha, cestu hriechu a vrátili sa k Bohu a robili pokánie.*

408. *Učme sa úcte.*

409. *Nevera nie je iba neposlušnosť, hriech, ale aj také veľkolepé bláznovstvo, aké by človek v každodennom živote nikdy neurobil.*

410. Už nechceme patriť medzi tých, čo sľubujú a neplnia slová. Už sa nechceme dať zvádzať tými, čo majú krásne reči, ale slová neplnia. My si chceme stáť na slove. Slove, ktoré sa páči Bohu, ktoré nám pomôže prejsť skúškami na zemi a tak si zaslúžiť večný život.

411. Každý sám sa máme rozhodnúť a rozhodujeme sa; je správne, že aj vtedy, keď pamätáme na prejav úcty.

412. Dostali sme život a všetko, čo k životu patrí. Obdivujeme a zastavuje sa nám rozum nad všetkým, čím nás Boh obdaroval. Za to Boh právom od nás chce len jedno, aby sme žili tak, ako si to praje.

413. Uvedomujem si, čo spôsobuje pýcha v živote človeka?

414. Uznajme Ježiša za svojho Boha.

415. Keď ničíme spoločné dielo, či to nie je hriech neúcty?

416. Je na nás, by sme pri plnení svojich povinností nevedeli sledovať len prirodzenú spravodlivosť, ale viac a viac sledovali aj Božiu lásku. Ježiš do svojho kráľovstva pozýva všetkých.

417. Dobrý kresťan je najlepším občanom i robotníkom, pretože to od neho vyžaduje Boh i jeho kresťanské svedomie.

418. Hriech ničí šťastie človeka a to tak šťastie na zemi, ako aj po smrti.

419. Boh stvoril človeka pre svoju oslavu, hoci naša oslava mu nič na sláve nepridá. Má ju v plnej miere. Človek mal od začiatku svojho Boha poznávať, milovať, slúžiť mu a zaslúžiť si účasť na odmene, ktorú Boh človeku pripravil. Boh sa stará o človeka.

420. *Celý svet je pozvaný k viere jedného Boha.*

421. *Človek často prechádza okolo Boha a stretáva sa s ním. Boh mu ponúka pravé šťastie a človek si Boha nevšima. Pohŕda jeho priateľstvom.*

422. *Človek bez Boha je podobný bezdomovcovi.*

423. *Správne, že hľadáme hodnoty kresťanského života.*

424. *Nedávame prednosť hmotným veciam pred duchovnými. Nedávame prednosť ľuďom pred Bohom.*

425. *Každý z nás máme otvorené dvere do Božieho kráľovstva.*

426. *Cítíme, že Ježiš nás má veľmi rád? Má o nás záujem.*

427. Čo je to za demokracia, keď niekto nemôže vyjadriť svoj názor, tým viac, keď Cirkev prezentuje svoje oprávnené požiadavky?

428. Skutočný kresťan sa stará o druhých tak, aby splnil vôľu Božiu. Správa sa tak nie preto, že sa bojí tresťov na zemi, ale preto, že si je vedomý zodpovednosti pred Bohom pri svojom súde. Tu vidieť aj odpoveď na otázku, prečo sa kresťan nebojí Boha. Jeho presvedčenie cíti ako záväzok lásky.

429. Ako je to s našou úctou? K Bohu, blížnym, sebe, veciam? Nesmieťme zostať len pri slovách. Ježiš chce našu vernosť, aby sme skutkami slovami i myšlienkami boli vernými správcami Božích darov.

430. Chorému treba jednoducho pomôcť.

431. Koľko je medzi nami takých, ktorí by si zaslúžili viac pozornosti a úcty od nás, ktorí sa riadia slovami Pána Ježiša; a my nechceme pre svoju pýchu, nevedomosť, vidieť a odmeniť ich činnosť, čo konajú v náš prospech.

432. Dať Bohu, čo patrí Bohu, nám pripomína: myslieť na to, že Boh má moc nad všetkým na zemi, teda aj nad tými, čo majú moc na zemi. Mnohí z mocných sveta, sa dajú mocou pomýliť a ich správanie často hovorí o pýche, ktorá nemôže ináč skončiť ako pádom. Tí však, čo moc využívajú na povznese-nie a dobro ľudí, dožijú sa úcty a odme-ny od ľudí i od Boha.

433. Často až neskoro spoznávajú, že tí ktorých odsudzovali, zvedení súdili, boli ľudia, aj čestní ako občania a zároveň kresťania hlbokej viery.

434. Nečudujeme sa, že medzi nami sú takí, čo i napriek tomu, že mnohí ich nechápu, nerozumejú ich počínaniu, aj keď im ubližujú na dobrom mene, nedajú sa odradiť, znechutiť vo svojej práci. Aj oni sú len ľudia s chybami, ale idú si za svojím cieľom - plnia si svoje poslanie.

435. Ak je dnes skutočne niečo dôležité, je to potreba viac poznať a realizovať Ježišov príkaz. Boh nikoho z nás v láske nechce príkazom obmedziť. Práve naopak.

436. Boh chce, aby človek už na zemi nachádzal radosť.

437. Láska začína z nás!

438. Pravá láska vyžaduje celého človeka.

439. *Aj my si chceme navzájom pomáhať, veď sme všetci poznačení chorobou - hriechom proti láske k Bohu a blížnemu, ako aj k sebe samým.*

440. *Náš život nie je hra. Žijeme len raz. Nemôžeme si život ani ukončiť a ani predĺžiť, či vrátiť. A práve preto si uvedomujeme, že svoj život musíme brať zodpovedne.*

441. *Blahoslavenstvá sú ako výkrik, prísľub alebo úprimná výzva v tom zmysle, že Pán Ježiš tým akoby hovorí, že kto to zachová, zrealizuje vo svojom živote, stane sa jeho dokonalým učeníkom.*

442. *Pravá láska sa nedá vynútiť. Láska je dar srdca. Boh od nás nežiada lásku vypočítavú alebo lásku neslobodných ľudí. Kresťan si nesmie počínať tak, že by chcel s Bohom obchodovať.*

443. *Boh nechce, aby sme uviazli na zemi v malých šťastiach a zomreli šťastiu telesnou smrťou. Boh nás stvoril pre večnosť, večné šťastie.*

444. *Áno, veci sveta pomôžu, uspokojia, obšťastnia, ...ale len do času.*

445. *Zabúdame, že pobyt na zemi je krátky a neistý? Čo pomôže moc, sláva, mladosť, zdravie...?*

446. *Rozhoduje chvíľa smrti, v akom stave sa nachádza duša človeka. Je potrebné pamätať, že milosť kajúcej smrti nemusíme od Boha dostať, keď sme inými milosťami v živote opovrhli.*

447. *Pokorný človek si je vedomý, že svoj smútok, ak ho nezaženie, môže byť plášťom jeho pýchy. Kto je pyšný, nevíťazí nad sebou. Pýcha vzdáľuje od Ježiša, pokora robí blízkym Ježišovi.*

448. Ježišovi i ľuďom sa páči poníženosť.

449. Boh je vždy ochotný nám odpustiť, pokiaľ žijeme, keď sa k nemu obrátíme s ľútosťou za svoje hriechy. Kto však zotráva v zátvrdlosti, neprijíma odpustenie, pácha hriech proti Duchu Svätému; a táto jeho zátvrdlosť, toto neustále tvrdošijné zotrávanie v hriechu, mu bráni získať odpustenie a nemôže ho dostať proti svojej vôli. Nechce odpustenie a preto ho nemôže dostať.

450. Cirkev nestraší peklom. Dnes kazatelia nerozprávajú o dyme, ohni, síre, kvílení a mukách. To však neznamená, že peklo nie je, naopak. Čím viac si uvedomujeme veľkosť lásky Ježiša Krista, tým viac si uvedomujeme potrebu bojovať proti hriechu, chrániť sa každej urážky Boha.

451. Vieme o mnohých svätých, čo ovplyvvali humorom. Vedeli pobaviť, rozosmiať, potešiť, ale nikdy neurazili, nespôsobili bolesť či smútok. Neboli ušti- pační, posmeškári, neironizovali, ale boli príjemne srdeční. Máme svätých zo všet- kých oblastí života, nie iba kňazov či re- hoľné sestry. Každý stav a každé posta- venie má otvorené dvere ku svätosti. Je pravdou, že svätosť môže získať každý človek. Svätosť nie je výsada nejakého stavu.

452. Sila modlitby pri napomenutí zohráva veľkú úlohu. Boh tomu, kto sa modlí, dáva milosti, silu, slová, vážnosť argumentov, prejav lásky a rovnako aj ten, kto je napomínaný, pocíti od Boha cez túto modlitbu skôr svoj omyl, chybu či hriech.

453. Pokora je zdrojom mnohých po- žehnaní.

454. Všimli ste si, že o pýche sa pomerne málo hovorí? Škoda, že zabúdame na to, že podstata pýchy spočíva v sebaklame.

455. Kto chce byť svätý, musí byť najprv človekom s veľkým „Č“. Dá Bohu, čo patrí Bohu a cisárovi, čo patrí cisárovi. Svätosť nespočíva v zopätých rukách, prevrátených očiach, len v tom, že človek sa stále modlí, chodí do kostola a pristupuje ku sviatostiam a iné... Svätosť nie je založená len na pôstoch, umrtnení, zriekaní, smútku...

456. Žijem v predsieni neba?

457. Pán aj v našom živote skutočne príde.

458. Boh veľmi často predchádza našu prosbu. On totiž neprichádza len vtedy, keď ho o 'to' prosíme.

459. Život nie je hra. Ten však vyhráva, kto nezabúda na svoje poslanie a cieľ na zemi.

460. Žiť podľa Božieho slova znamená, žiť v nádeji pre večný život. Boh je spravodlivý i milosrdný.

461. Memento pre nás. Ježiš hovorí o našej večnosti pravdu, hoci je veľmi ťažká.

462. Pýcha, zvlášť u prchkých ľudí, budí agresivitu. Pýcha je počiatok iných hriechov.

463. Koľko ľudí dnes žije tak, že slovom i skutkom popiera večné zatratenie.

464. Boh je konkrétny, a jeho láska sa uskutočňuje tak, že vstupuje do dejín, dáva človeku vnímať kým je, ukazuje mu, ako má žiť v tomto stvorenom svete.

EVANJELIZACIA.EU

Na internetovej stránke
P. prof. ĽUBOMÍRA STANČEKA, PhD., CM

WWW.EVANJELIZACIA.EU

postupne pre Vás uverejníme:

- viac ako 100 e-kníh
- viac ako 3000 homílií
- viac ako 2920 denných meditácií
- viac ako 300 nahrávok z duchovných cvičení
- viac ako 20 divadiel

STÁLE AKTUÁLNE BOŽIE SLOVO NA KAŽDÝ DEŇ

*Ak máte záujem o
DENNÉ MEDITÁCIE ĽUBOMÍRA STANČEKA,
pošlite svoju e-mailovú adresu na
evanjelizacia@evanjelizacia.eu
a text s odkazom na nahrávku Vám bude
na Vaš e-mail denne zadarmo zasielaný.*

To všetko ZADARMO PRE VÁS - O.A.M.D.G.

☞ *Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka 7.* ☞

Ľubomír Stanček

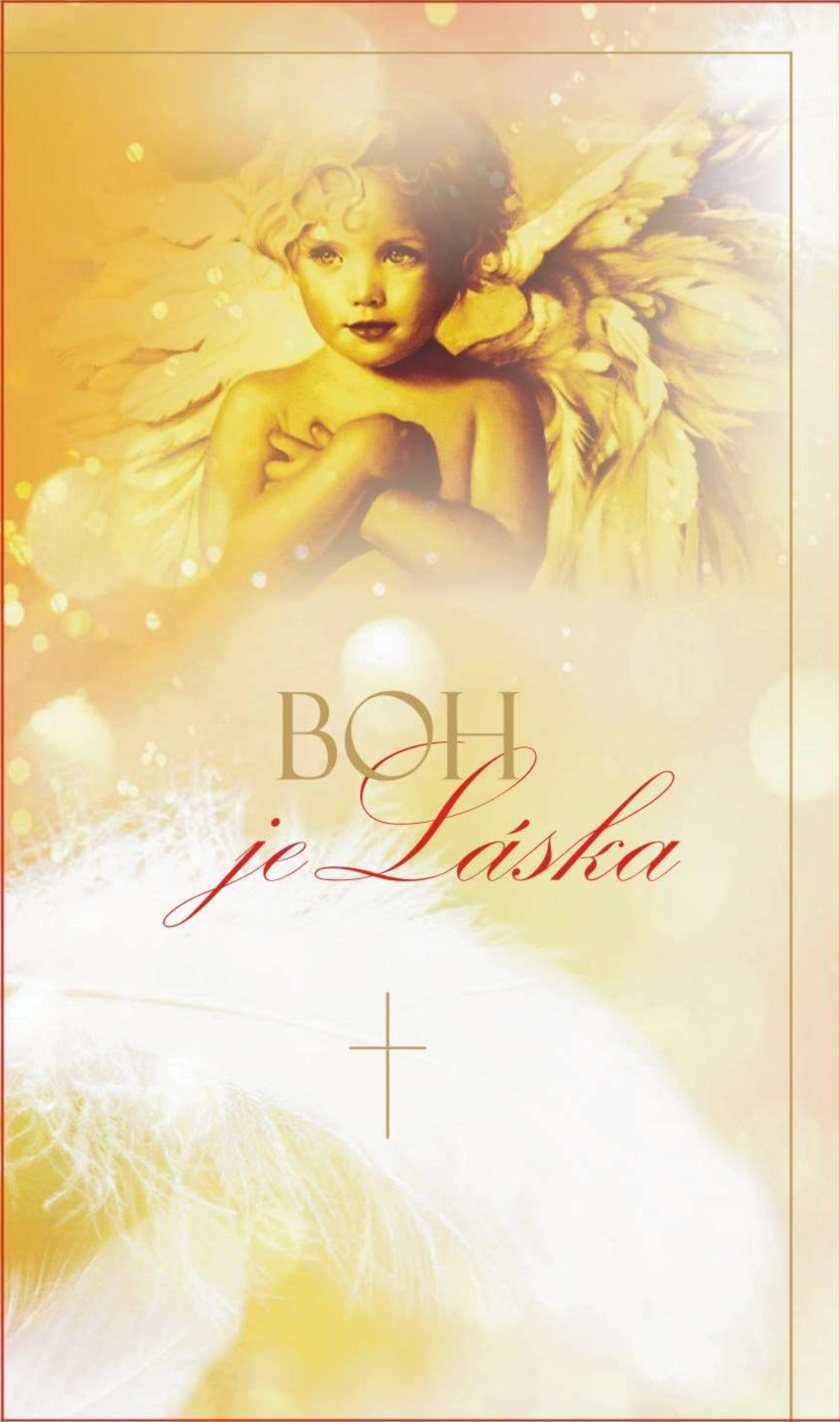
Herbár myšlienok Ľubomíra Stančeka 7.

*Vydala
Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul
v roku 2014*

Prvé vydanie

ISBN 978-80-89570-06-5

EAN 9788089570065

BOH
je Láaska

